

אזור ביניים

אוצרת: ענבר

גולדברג

אזור ביניים

רותם ריטוב
אילת רוזנברג
רעות דפנא
מיכל גבע
תמר רודד שבתאי
טליה פרי

אוצרת: ענבר גולדברג

אזור ביניים

דצמבר 2022

על העטיפה:

תמר רודד שבתאי, ללא כותרת, 2013

עיצוב קטלוג: דינה לוי, דורון פישבין

עיצוב כריכה: נאוה ג'וי אוזן

גלריה בנימין ©

שביל המרץ 5, תל אביב

binyamin.artgallery@gmail.com

www.binyamin-gallery.com

אזור ביניים / ענבר גולדברג

צורה ומשמעות חדשים מתוך מפגש קונקרטי ובלתי צפוי עם הקשר, חומר וצורה. אצל כל אחת מן האמניות, המגיעות ויוצרות ממקומות שונים, מתקיימת חקירה אמנותית זו של הגבול בין המקרי להכרחי, בין הממשי למדומיין, בין היומיומי לנשגב, בין הזיכרון לחוויה, בין הייאוש לתקווה, בין חורבן והרס לבנייה וגילוי מחדש. כל אחת בדרכה שואלת, מתערבת, חושפת ומכסה, מפרקת ומרכיבה. כל ייצוג שהתפרק ונתלש מהקונקרטיות שלו, הורכב ונשזר מחדש. ועדיין נותר דבר-מה פרום, אותו מרחב ביניים המבצבץ מבעד לסדקים, מרמז על ריבוי חסר צורה המבקש להמשיך ולהתגלות.

מיכל גבע עוסקת בעבודותיה במרחבים ובצורות של התפרקות, התמוטטות, הרס וחוסר יציבות. היא יוצאת מתוך דימויי נוף עירוני ומבנים ארכיטקטוניים, ומחפשת אחר דרכים לשבש ולפרק את מבניותם, ולהחליף את הלוגיקה הצורנית שלהם בדיאלקטיקה מסוכסכת החושפת את הקונפליקטים הפנימיים של החומר והצורה המסרבים להתיישב יחדיו.

התערוכה מבקשת לבחון את מושג הריבוי כצורת חשיבה העוסקת בתהליכים של בִּינְיּוֹת (In-betweenness) ובפעולות של התפרקות והיעשות. הריבוי מתגלה מתוך התפרקותם של מבנים וייצוגים חזותיים, סימבוליים וסמנטיים. הניסיון למשמע את הייצוג למבנה קבע נפרם כל פעם מחדש ומתגלה כמצב ארעי ויחסי, התממשות אחת מיני רבות, במרחב-ביניים שהאינסופיות וההשתנות המתמדת הן ממהותו.

בתערוכה נפגשים יחדיו קולותיהן של שש אמניות, שהמשותף לכולן היא פעולת הפירוק או ההרכבה, ההתקה או ההדבקה, החילוץ של הדימוי מהקשרו המקורי אל תוך מרבד משמעות חדש. פעולה אמנותית של דקונסטרוקציה המבוססת על תחביר חזותי, ערעור גבולות צורה ומשמעות, וחשיפת הריבוי החבוי בתוך הייצוג הקונקרטי. לייצוג פוטנציאלים רבים למימוש.

כל מימוש פוטנציאל הוא מקרי ואקראי, ונתון לשינוי, אך הכרחיותו נולדת מעצם האקטואליות שלו. רגע היצירה האמנותית הוא במהותו רגע של התממשות, בו מרחב של חוסר יציבות והשתנות מתמדת מקבל

מיכל גבע, ללא כותרת, 2014, אקריליק על קנוס, 117x152 ס"מ

שנוצרת בתהליך דיאלוגי זה, מייצרת מִצְרָף ציורי המעניק משמעויות חדשות לדימויים שהתקבלו, אולם הפרגמנטליות המרכיבה אותו נותרת גלויה ונוכחת.

רעות דפנא יוצאת לרישומי אבקת הפחם גדולי הממדים שלה מתוך אלבום הצילומים המשפחתי. הדמויות הקרובות והאהובות "נגזרות" מרגעים יומיומיים ואינטימיים בתצלומים, ומוצבות מחדש בחלל הריק של הנייר הלבן.

הן מאבדות את "מוכרותן" ונעשות לדימויים מנוכרים ותלושים, נשזרות בקומפוזיציות חדשות לצד דימויי טבע כאלמנטים פורמליסטיים ואסתטיים.

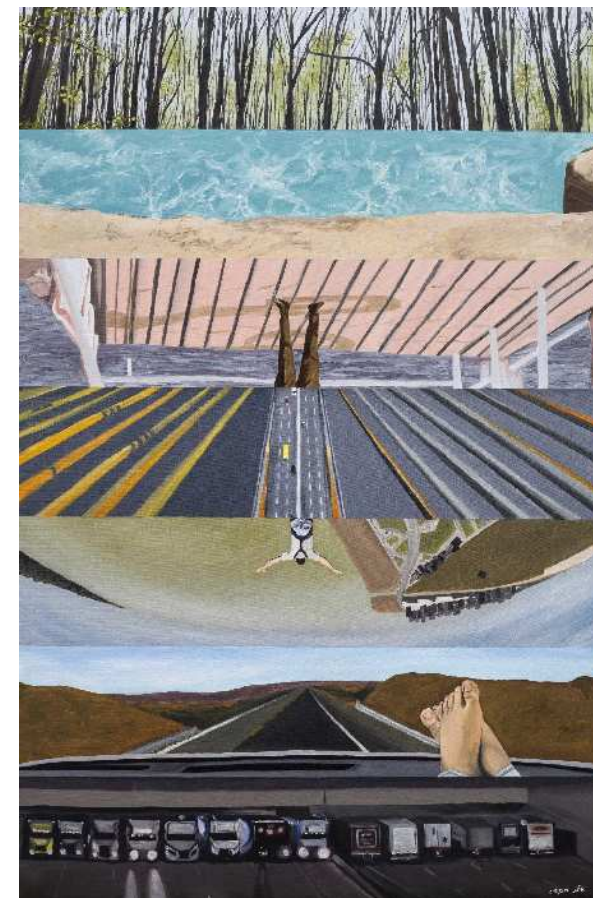
בעבודתה אולימפוס (2010), יוצרים הדימויים הרבים המתמזגים ונמסים זה אל תוך זה מעין חזיון סוריאליסטי, הצצה אל תוך רגע של מחשבה והיזכרות, גודש אסוציאטיבי המתקיים במרחב של בו-זמניות חסר התחלה או סוף.

בתהליכי עבודתה היא חוקרת את המפגשים בין המתוכנן למקרי, אלמנטים של שליטה וחוסר ודאות, וחותרת לחשוף ולבטא שברירות וחוסר יציבות מתמדת האינהרנטית למצב הקיומי, המתגלה מתוך חוסר יציבותו של הציור עצמו.

אילת רוזנברג יוצרת בטכניקה דיאלוגית, מתוך רב-שיח חזותי שהיא מייצרת ברשתות החברתיות. עבודותיה מתחילות לרוב מדימויי קיים (מצוי או שיצרה) אליו היא מזמינה תגובות חזותיות.

הצילומים המתקבלים נעשים לחומרי הגלם ביצירתה והופכים בתורם למזמיני תגובות נוספות, וכך נוצר מהלך התפשטות אסוציאטיבי-קולקטיבי שמקבל את ביטויו בסדרת ציורי השמן שלה יש מאין סוף (2018) ובעבודות נוספות.

בציורים היא מתיכה את הדימויים יחדיו מתוך הגיון פנימי שמתגלה בין החיבורים האקראיים, ושמשפר הרבה מאוד סיפורים במקביל. האנשים המגיבים אליה, דרך הרשתות החברתיות, הופכים ליוצרים השותפים בעבודתה. היצירה השלמה

אילת רוזנברג, מצוי באינסוף2, 2018, שמן על בד, 99x150 ס"מ

רעות דפנא, אולימפוס, 2010, אבקת פחם על נייר, 150x200 ס"מ

טליה פרי יוצרת מתוך המתח שבין הגשמי לרוחני, היומיומי לנשגב. היא מחברת בין פרקטיקות ודימויים שגורים הלקוחים מהמציאות הישראלית היומיומית העכשווית לבין פרקטיקות אמוניות ודימויים הלקוחים מן המקורות, המדרש, והמשלים החסידיים.

בעבודתה צ'אנס (2020), לוקחת פרי את ביתן מפעל הפיס, אותו היא רואה כבית תפילה עירוני המזמין פעולה שגרתית שתפקידה לזמן נס ולחולל שינוי על-טבעי בטבעי. להגדרתה, פעולת ההימור, כמו גם פעולת התפילה, היא 'פעולת קצה' החושפת את המתח שבין חיי האמונה לחיי המעשה.

פרי מתיקה את הביתן (כמו גם את יתר דימוייה) ומציבה אותו בסביבה חדשה הזרה לו - השממה המדברית. בהתקנה-הדבקה זו היא חושפת רובד נסתר הגלום בו: משכן התבודדות ותפילה, מעין תחנת שיגור המחברת בין ארץ ושמיים, גשמיות ורוחניות. העבודה מוצבת מעל צמד עבודות נוסף, קריאת שמע (2020) ושועלים (2020). על פי המדרש השועלים ההולכים בין הריסות בית המקדש מסמלים את מימוש

נבואת החורבן אך רבי עקיבא בוחר לראות בהם נבואת נחמה, ופרי רואה בהם סימן להבטחה, אות להתחדשות ותקווה הצומחות במקום בו נשבר ונחרב דבר-מה. המקבץ מוצב לצד עבודתה האחרונה בסיעתא דשמיא (2022), פוסטר זרחני עליו הודפס ברקוד לסריקה המזמין את הקהל לאפליקציה המשמשת להבעת משאלה. הפרקטיקה הדיגיטלית מתמזגת עם מסורת התפילה, לפיה, "המתפלל על חברו נענה תחילה", ועל אף ששתי הפרקטיקות מתאפיינות בפעולה של התבודדות וניתוק, פרי מזהה בהן דווקא את הציפייה וההשתוקקות לקשר, ומייצרת באמצעותן פעולה של התקשרות אינטימית מסוג חדש.

תמר רודד שבתאי מגיעה מתחום המחול, והגוף - ביולוגי, תעשייתי או ארכיטקטוני - משמש מושא לחקירה חומרית וצורנית בעבודותיה הנעות תמידית בין הפיגורטיבי למופשט. באמצעות פעולות המחקר בחלקן פרקטיקות הלקוחות מדיסציפלינות מדעיות שונות, והתערבויות המייצרות שיבוש מכון ואקראי, היא מייצרת מעין כראוגרפיות חזותיות של כאוס, מתח ומאמץ.

בתערוכה הנוכחית, מקימה ריטוב את סניף גאולה הראשון, מקום בו מוזמן הקהל לקחת בעצמו חלק בקריאה לגאולה. זאת, באמצעות הפעלת סדרת הרישומים גאולה (2016-2021), בהן מנכסת לעצמה האמנית את אותם ציורי הנוף מתולדות האמנות ומתנחלת בהם על ידי כיסוי, חשיפה, חילוץ והדבקה של דימויי המבנים הטיפוסיים המאפיינים את יהודה ושומרון: מאחזים, התנחלויות, מבנים ארעיים, מוצבים צבאיים, חומת הפרדה, ועוד... בסניף גאולה הראשון הופכים הרישומים לגלויות המשמשות לזימון גאולה בפתרון הסכסוך הישראלי-פלסטיני. ריטוב מזמינה את הקהל להשתתף בפרוייקט באמצעות פניה על גבי גלויה לגואלת ממשי או מדומיין מכל זמן או מרחב שהוא. הקהל גם מוזמן לרכוש את הגלויות "מזכרת" מן התערוכה. כך מקבלות הגלויות תפקיד כפול: אובייקט טרויאלי סחיר ובר ניכוס ובה בעת אובייקט טקסי המזמן התרחשות נסית.

מקבץ עבודותיה בתערוכה לקוח מתקופות והקשרים שונים, והצבתן מחדש יחדיו חושפת עיסוק מתמשך בגוף-מבנה, מכאניזם משוכלל המחזיק את עצמו, אך רודד דוחקת אותו עד לקצה גבול הסיבולת שלו ועוצרת רגע לפני שהוא מתפרק לגמרי וקורס אל תוך עצמו. הרגע בו מצב הצבירה משתנה ומאפשר למבנים לאבד את אחיזתם בקרקע. החומרים מותכים מתוך מסגרתם הארכיטקטונית, הצבעים הנוזלים גם לאחר שפגשו את הדיקט. הגופים ששינו צורתם והותקו ממקומם הטבעי, נותרים כנציבי קרח שקפאו ברגע השתנותם או כשרידי מאובנים שגשתמרו במצב-ביניים בין קיום לקליה. מייצרים יחדיו בחלל מעין נוף של כאוס שקט שיש בו סדר מוקפד.

רותם ריטוב שואבת את עולם הדימויים במיצביה מתוך המרחב וההווה הישראליים. הדימויים, הקשורים לנרטיבים המקומיים ולקונפליקט הישראלי-פלסטיני, נשלפים מתוך הקשריהם המוכרים והטעונים ומוצבים מחדש, בתוך ציורי נוף של אמנים קאנוניים.

טליה פרי, שועלים, 2020, אקריליק על בד, 120x80 ס"מ

רותם ריטוב, גאולה, 2020, אצ'פלה עם שני הקרליסטים של ברגה אי בואה, עפרונות ועטים על קטלוג, 11x15 סמ

תמר רוזד שבתאי, ראש כבד, 2018, טכניקה מעורבת על עץ, 50x80 ס"מ

אילת רוזנברג, חוזרת בקרוב, 2018, שמן על קרטון, 32x53 ס"מ

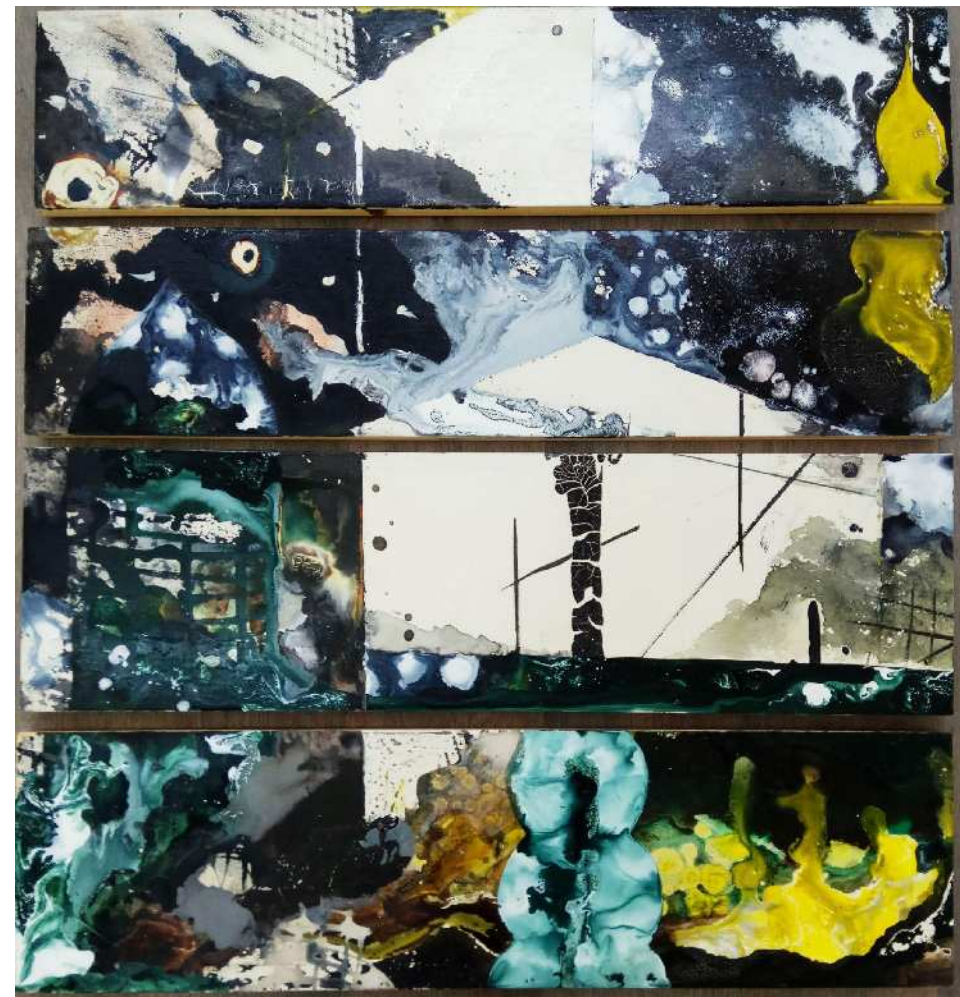
טליה פרי, המעגלת, 2020, טושים על נייר, 30x21 ס"מ

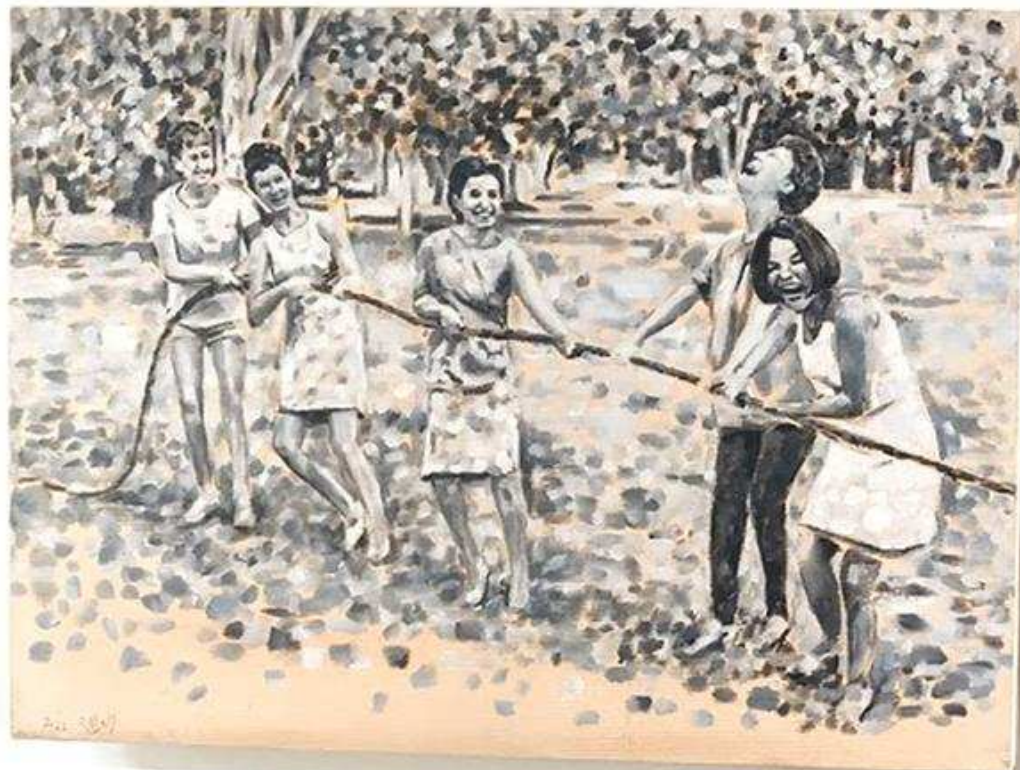
מיכל גבע, חוף מבטחים, 2019, אקריליק על בד, 121.5x152 ס"מ

רותם ריטוב, גאולת נוף עם דמויות של ג'אן הונור פרגונר (1770), 2020, גרפיט ועט זהב על דף ספר, 11x15 ס"מ

תמר רוֹדֶד שבתאי, ללא כותרת, 2014, טכניקה מעורבת על עץ, 90x100 ס"מ

מיכל גבע, ללא כותרת, 2014, אקריליק על קנווס, 117x152 ס"מ

טליה פרי, צ'אנס, 2020, אקריליק על בד, 80x80 ס"מ

«Pruna pinta les línies i els colors i insinua els volums i les formes, aconseguint, amb aquest joc en el qual col·labora sovint la joia quasi àcida de l'artista, de recrear a través d'un treball fàcil, d'escamoteig i d'elaboració, el model o l'objecte vivent, inanimat o imaginari».

JOAN MERLI (1937)

PRUNA, Pere
«Paisatge amb figures» + *Acephale*
61x74 cms.
Oli s/tela
Inf. dret.: Pruna/34

Incidències: És possible que formés part de l'exposició de la Sala Parés 16-30/6/34

nºR. 61

—172—

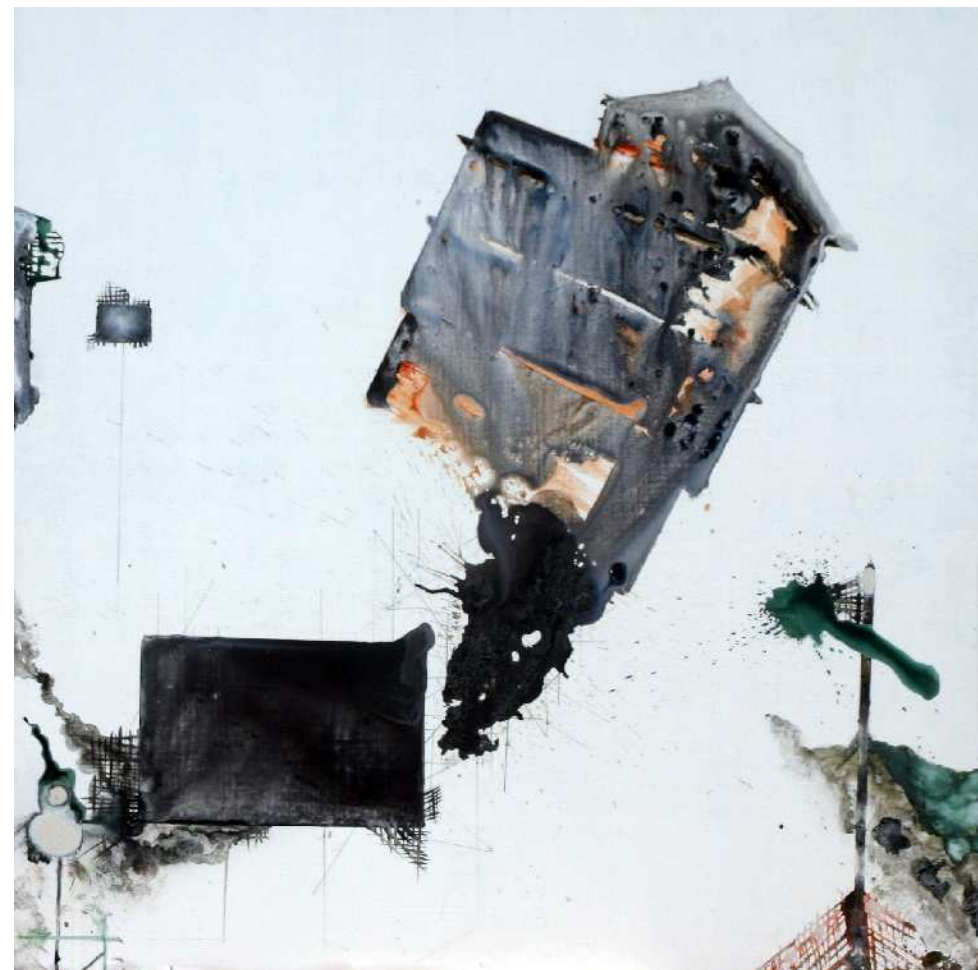
רותם ריטוב, גאולה, דמויות + אצ'פלה בנוף של חואן מרלי (1937),
2021
עפרון ועטים על דף קטלוג, 20x30 ס"מ

אילת רוזנברג, כלב-ירח, 2018, שמן על בד, 40x50 ס"מ

טליה פרי, קריאת שמע, 2020, אקריליק על בד, 120x80 ס"מ

תמר רוֹדֶד שבתאי, ללא כותרת, 2013, טכניקה מעורבת על עץ, 122x122 ס"מ

סניף גאולה הראשון

כאן שולחים מסרים
אל הגואלת או הגואל

כשהמציאות אינה מספקת פתרונות
לא נותר אלא לשלוח גלויות

איש דברור גלית
ב. יש למיין את הגלויות אל גאלת/מאל/קבוצת גלית (טבל מורכב וטן שרוא)
עשושה במאפייני דמויות עשוי להביא גאולה לפתרון המספר הישראלי - פלסטיני
ג. יש לכתוב לנמען מה במאפייני דמויות גרים לך בדברור בה או בו
ד. כא לרשום את פרטי השולחת (שם ומספרת)
ה. יש לשלוח את הגלויות אל תיבת המכתבים
המסרים יישלחו והגלויות יישלחו במרכז בתום התהליך
"בגדרה ואין ברשותך את תיבת הנסיון. תהליך הסניף תאחר את מיקומה"

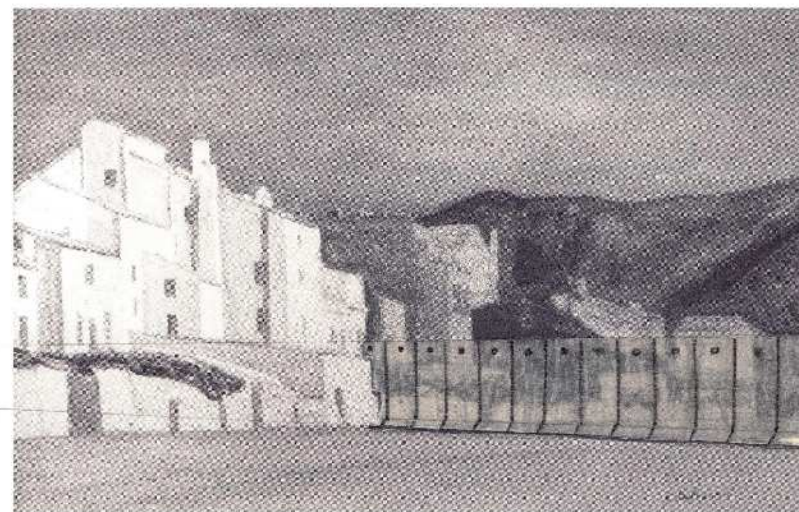

תודה על תרומתך להבאת הגאולה

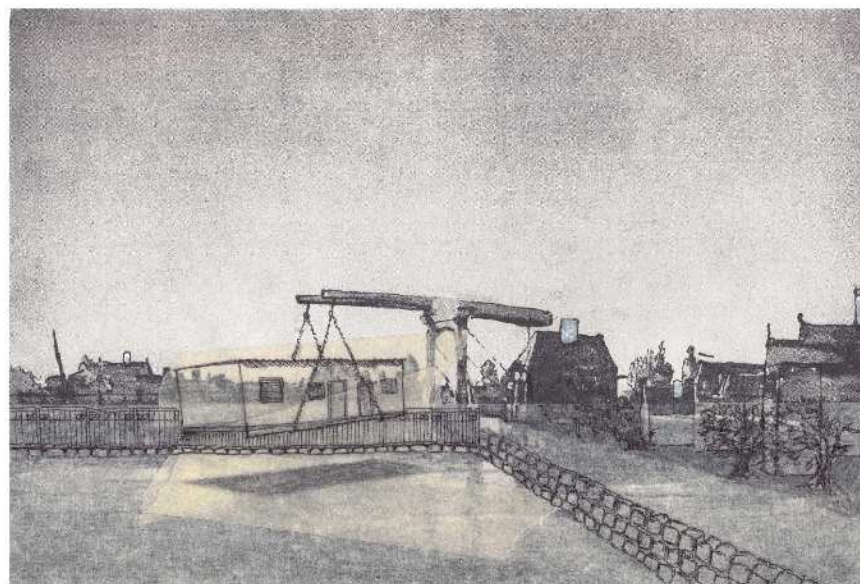

PostCard 276 - Scutt Russell Series , חותם ריטוב

PostCard 240 - Tosa Sabouraud Emile , חותם ריטוב

PostCard 21 - Rembrandt , חותם ריטוב

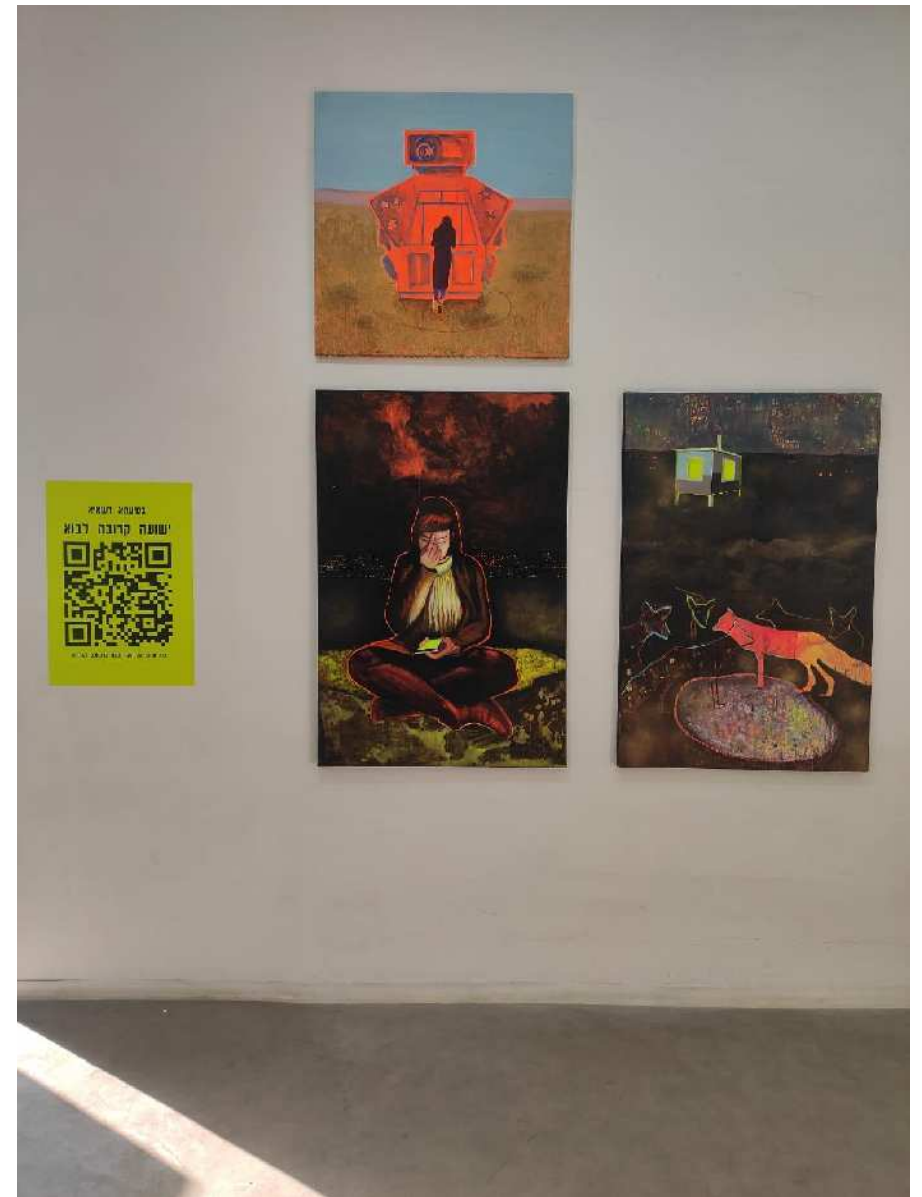

PostCard 189 - Lima Nuria , חותם ריטוב

תמר רודד שבתאי, ללא כותרת, 2011, מיצב, קלקר
מעובד

IN-Betweenness

Rotem Ritov

Ayelet Rosenberg

Reut Dafna

Michal Geva

Tamar Roded-Shabtay

Talya Peri

Curator: Inbar Goldberg

December 2022

Cover Image:

Tamar Roded Shabtay, Untitled, 2013, mix media on wood

Graphic design: Dina Levy, Doron Fishbein

Cover design: Navah Joy Uzan

Binyamin Gallery ©

5 Shvil Hamerets, Tel Aviv

binyamin.artgallery@gmail.com

www.binyamin-gallery.com

IN-BETWEENNESS

Rotem Ritov

Ayelet Rosenberg

Reut Dafna

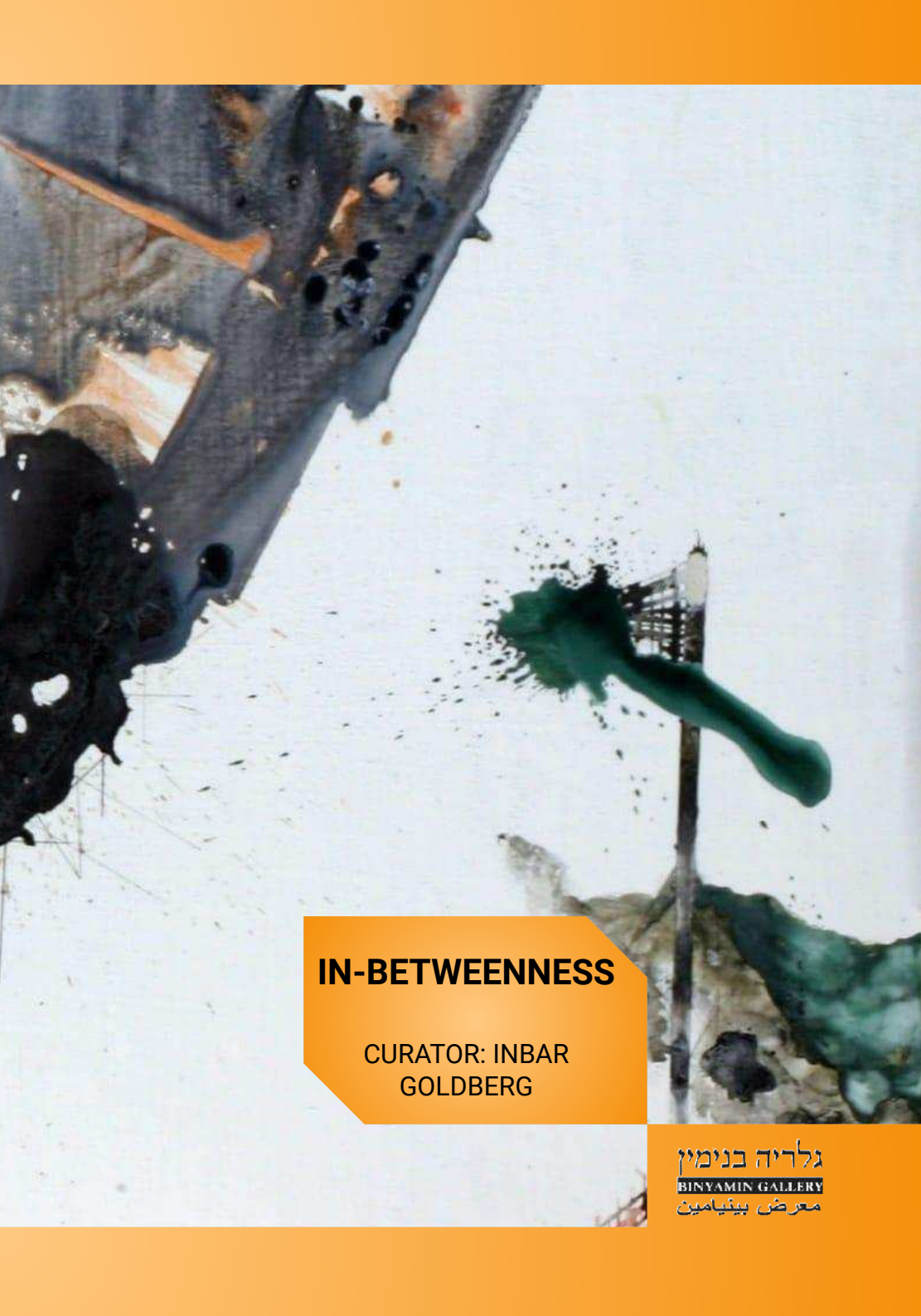
Michal Geva

Tamar Roded-Shabtay

Talya Peri

Curator: Inbar Goldberg

גלריה בנימין
BINYAMIN GALLERY
معرض بينيامين

IN-BETWEENNESS

CURATOR: INBAR
GOLDBERG

גלריה בנימין
BINYAMIN GALLERY
معرض بنيامين